**Dosar nr. 5r-1180/2024**
**4-23118194-12-5r-15082023**

# H O T Ă R Â R E
## În numele Legii

18 iunie 2024 mun. *****

Judecătoria ***** (sediul Buiucani)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul - Ana Costiuc
Grefier -Olga Mazur
Cu participarea:
Avocatului ***** Pascari
Contestatarului *****
Victimei *****
În lipsa agentului constatator legal înștiințate

examinând în ședința de judecată publică contestația depusă de ***** împotriva deciziei de sancționare seria/nr. MAI06 021976 din 15 iulie 2023 emisă de DP mun. ***** în cauza contravențională prevăzute de art. 242 alin. (2) din Codul Contravențional,

**a c o n s t a t a t:**

La 07 august 2023 ***** a depus în instanță contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție Seria MAI 06 021976 din 15 iulie 2023 și a deciziei de sancționare din aceeași dată, emisă de agentul constatator ***** din cadrul DP *****, prin care a solicitat admiterea acesteia și anularea deciziei prin care a fost sancționat în baza art. 242 alin. 2 Cod Contravențional, pe motivul inexistenței faptei reținută în acțiunile sale.

În motivarea contestației sale ***** a invocat că agentul constatator nu a prezentat probe pertinente care ar demonstra că făptuitorul a comis contravenția imputată. În acest context, agentul constatator a întocmit procesul - verbal cu privire la contravenție doar în baza propriilor presupuneri, alte probe nu au fost prezentate pentru a demonstra vinovăția contravenientului. Face referire contestatarul la prevederile art. 441 Cod contravențional, precum și la prevederile art. 5, art. 7, art. 440, art. 442 alin. (1) Cod contravențional. Menționează ***** că procesul a fost întocmit în lipsa acestuia, iar faptele imputate nu corespund adevărului.

În cadrul ședinței de judecată, fiind prezent avocatul contestatarului, *****n Pascari a declarat că de facto ***** se deplasa regulamentar pe banda sa de circulație și la un anumit moment dânsul a fost tamponat de către troleibuzul care circula pe ruta de la Stăuceni, în urma cărui fapt a fost ceva deteriorat, niște secțiuni ale troleibuzului. ***** ***** nu este vinovat, deoarece nu el s-a tamponat, dar în el s-a tamponat, așa cum dânsul regulamentar se deplasa pe traseul său la un moment dat, când a fost

tamponat, a fost chemată și firma la care dânsul activează, a fost chemat reprezentantul instituției, s-a discutat cu șoferul troleibuzului unde dânsul și-a recunoscut vina. Cu referire la citarea lui ***** la organul constatator, avocatul ***** pascal a declarant că nu se neagă faptul că ***** a fost citat, da, a fost citat pe data de 19 iulie conform scrisorii, dar să fie prezent pe data de 20.07.2023, însă abia pe 19.07.2023 a fost remisă citația, respectiv este și evident că el vine cu întârziere și acesta este faptul că el nu a fost. A 2-a citație a fost expediată pentru 11.07.2023, evident pe 11.07.2023 este expediat, dar iarăși să fie cu întârziere, asupra acestui fapt s-a expus Curtea de Apel referitor la termenii aceștia, dar pentru 15.07.2023 când este procesul-verbal dânsul nici nu a fost citat, nici nu i-a fost acordat niciun drept, și fotografiile accidentului rutier, denotă că nu are cum persoana care se deplasează regulamentar să fie de vină. Consideră avocatul că ***** nu este devină de accidentul care a fost produs.

Fiind prezent în ședința de judecată ***** a menționat că s-a lovit un troleibuz de dânsul, în spatele camionului său. La fel acest a explicat că venea de la Stăuceni spre *****, mergea pe banda a 2-a și a auzit un sunet de lovitură neclară în spatele mașinii, s-a oprit și a văzut. Menționează el la fel că pe poze se vede bine că el ieșea de pe banda a 2-a și intra pe banda întâi, și în spatele său tot pe banda a 2-a, era troleibuzul, de pe fotografie se vede că lovitura este în colțul mașinii în spatele său și nu lateral.

Fiind prezent în ședința de judecată ***** a declarant că camionul accidentat el al lui, la data de 03 martie 2023 a fost telefonat de către ***** care i-a spus că în spatele camionului s-a tamponat un troleibuz pe traseul Stăuceni – *****. S-a deplasat la fața locului, a văzut cazul, era șoferul trimis la parcul de troleibuze, s-au uitat toți și au stabilit că șoferul troleibuzului își recunoaște vina, dar trebuie să vină poliția pentru a constata. Ulterior la întrebarea dacă este video înregistrare în troleibuz, aș acum asta trebuie să fie în orice troleibuz i-a rugat pe reprezentanții RTEC să arate pozele de pe video înregistrare ca să vadă locul accidentului și ei au spus că vor prezenta la poliție. După ce a trecut ceva timp și poliția nu a mai venit el a plecat, ulterior a venit poliția și s-a uitat care este situația și i-a invitat la poliție, după care a fost invitat și el la poliție de către domnul Andrian agentul constatator. A fost invitat la IP, a dat explicații și a fost întrebat și el dacă nu are pretenții materiale la persoana dată, menționează victima că nu a avut pretenții deoarece la camion nu s-a deteriorat nimic și cu asta s-a terminat. Ulterior, după o perioadă oarecare a fost înștiințat precum că domnul ***** a primit acasă procesul verbal, ceia ce nu are nici-o logică, așa cum au fost la fața locului. Video înregistrare de la troleibuz așa și nu a primit-o, ulterior cei de la troleibuz au spus că acel troleibuz nu are video înregistrare, că toate au, dar acesta nu avea.

Agentul constatator Andrian Patrașcu, în ședință judiciară nu s-a prezentat, procedura de citare fiind respectată, motivele neprezentării nefiind cunoscute instanței.

***Audiind participanţii la proces şi examinând materialele dosarului contravenţional raportat la temeiurile de drept material şi procesual care guvernează speţa dedusă judecăţii, instanţa de judecată consideră că contestaţia este întemeiată și urmează a fi admisă din următoarele considerente***.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale presupune activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) din Codul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

În ședință judiciară s-a constatat cu certitudine, că la data de 15 iulie 2023 de către agentul constatator Andrian Patrașcu, angajat al SSTCR al DP *****, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție Seria MAI 06 021976 în privința contestatarului *****, în temeiul art. 242 alin. 2 Cod Contravențional. Procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în lipsa contravenientului, fapt confirmat de un martor-asistent, *****.

Potrivit deciziei agentului constatator din 15 iulie 2023, în privința lui ***** s-a aplicat sancțiunea contravențională sub formă de amendă în valoare de 30 unități convenționale, ceea ce constituie 1500 lei MD și 6 puncte de penalizare, în temeiul art. 242 alin. 2 Cod Contravențional al RMoldova pentru încălcarea de către conducătorul de vehicul a regulilor de circulaţie rutieră soldată cu deteriorare considerabilă, în timp ce conducea vehiculul de model Kamaz cu remorcă, în mun. *****, borna km 7 (f.d. 10).

În baza art. 448 Cod Contravențional contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art. 447/1 alin.

În cazul omiterii termenului indicat mai sus din motive întemeiate, dar nu mai târziu de 15 zile de la data începerii executării sancțiunii sau a perceperii despăgubirii materiale, persoana față de care a fost emisă decizia poate fi repusă în termen, la cerere, de către instanța de judecată competentă să examineze contestația. Analizînd materialel cauzei contravenționale instanța de judecată constată că contestația lui ***** a fost depusă în termenul prevăzut de lege. Or, instanța de judecată constată că procesul-verbal cu privire la contravenție seria /nr. MAI 06 021976, precum și decizia de sancționare au fost emise la 15 iulie 2023, însă la materialele cauzei contravenționale, instanța de judecată nu atestă avizul de recepție sau alte înscrisuri care ar face dovada că agentul constatator a remis în adresa contestatarului decizia contestată în termenul legal prevăzut și nici potrivit borderului la materialele cauzei contravenționale în original, prezentate de către agentul constatator, instanța de judecată nu atestă o scrisoare sau alt act din care instanța de judecată ar deduce la ce data anume ***** ***** a recepționat decizia agentului constator. În asemenea circumstanțe, instanța de jduecată atestă că contestația a fost depusă în termenul legal.

Prin art. 242 alin. (2) din Codul Contravențional se impune răspunderea pentru încălcarea de către conducătorul de vehicul a regulilor de circulaţie rutieră soldată *cu cauzarea de vătămări corporale uşoare victimei sau cu deteriorarea considerabilă a vehiculelor, a încărcăturilor, a drumurilor, a instalaţiilor rutiere, a altor instalaţii sau a altor bunuri acţiune ce se sancţionează* cu amendă de la 24 la 30 de unităţi convenţionale cu aplicarea a 6 puncte de penalizare.

În continuare, instanța de judecată constată că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție, făptuitorului i-a fost invocată încălcarea prevederilor pct. 39 subpct. 1) din Regulamentul Circulației Rutiere, potrivit căruia, înaintea începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcţiei de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranţă şi nu va crea obstacole pentru ceilalţi participanţi la trafic.

Prin urmare, instanța de judecată, atestă faptul că, contravenția imputată cet. *****, face parte din capitolul XIII a Codului Contravențional și după cum se deduce din procesul-verbal întocmit, la constatarea acesteia de către agentul constatator n-au fost utilizate mijloace tehnice speciale.

Totodată, instanța de judecată menționează că, deși în procesul-verbal cu privire la contravenție din 15 iulie 2023, nu a fost consemnat faptul utilizării mijlocului tehnic special, agentul constatator a prezentat în acest sens poze pentru a demonstra vinovăția făptuitorului. Astfel, probele foto anexate la cauza contravențională de către reprezentantul agentului constatator, nu confirmă vinovăția făptuitorului *****, deci imaginile foto fiind inadmisibile în cazul în speță, dat fiind faptul că au fost administrată cu încălcarea normelor legale.

Instanța de judecată atestă faptul că, prin procesul-verbal de audiere a victimei, acesta din urmă nu a declarat că pentru el paguba material este una considerabilă. La caz, instanța de judecată menționează că, caracterul considerabil al daunei cauzate se

stabilește luîndu-se în considerație valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale ale victimei. Astfel, instanța de judecată menționează că, în decarațiile sale victima nu a explicat reieșind din care raționamente a identificat prejudiciul cauzat ca fiind considerabil, fără a prezenta și careva probe în acest sens.

Mai mult, instanța reiterează că, de către victimă nu au fost prezentate careva probe că, are persoane la întreținere sau că există alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale ale sale, la fel instanța de judecată menționează că la materialel cauzei nu există vreun raport de constatare și/sau de expertiză care face dovada mărimii prejudiului. La fel, instanța remarcă faptul că, la cauza contravențională nu a fost anexate careva probe prin care se constată dreptul de proprietate asupra treolebuzului de către victima Budeci Ion. La fel acest a indicat în audierile sale a indicat că autocamionul care se deplasa în față a frînat și a schimbat direcția de deplasare deoarece în fața sa era un alt autocamion deteriorate, din care motive ultimul nu a reușit să frîneze la timp și din inerția trolebuzului a ciocnit din spate autocamionul.

Așadar, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţi în materie penală îndreptate împotriva sa. De asemenea, CEDO, în speţa Luka contra României a evidenţiat că art. 6 implică faptul că deciziile instanţelor trebuie să precizeze în mod suficient motivele pe care se întemeiază, astfel încât să arate că părţile au fost ascultate şi să garanteze posibilitatea unui control public al administrării justiţiei.

Altfel spus, art. 6 îi atribuie „instanţei” obligaţia de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor şi probelor părţilor, cu excepţia cazului în care se apreciază relevanţa acestora şi fără a fi înţeleasă ca implicând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk împotriva Ţărilor de Jos, citată anterior, p. 19-20, pct. 59 şi 61). Curtea evidenţiază că trebuie să se ţină seama de relevanţa şi incidenţa argumentului sau motivului cu privire la care instanţa nu s-a pronunţat la încheierea cauzei [Jahnke şi Lenoble împotriva Franţei (dec.), nr. 40490/98, CEDO 2001-IX; şi Dima împotriva României, 16 noiembrie 2006].

În conformitate cu art. 425 alin. (1) şi (3) din Codul Contravenţional, probele reprezintă elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de cod, care servesc la constatarea existenţei sau a inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. Aprecierea probelor se face de către persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cu privire la acestea în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi în baza legii.

Potrivit dispozițiilor art. 425 alin. (5) din același Cod, sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prevederile codului.

Cu privire la contravenţia a cărei comitere a fost reţinută în sarcina persoanei învinuite, instanţa a observat că în cauză nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinute în procesul-verbal de contravenţie constatată de către agentul constatator, prin probe certe şi de netăgăduit, astfel încât în favoarea petentului acţionează principiul „in dubio pro reo”.

Dând apreciere materialelor dosarului contravențional, cercetate în ședința de judecată, instanţa a reţinut că în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită persoana, potrivit principiului „in dubio pro reo”.

În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înainte de a fi o problema de drept, principiul „in dubio pro reo” este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravențional şi, în special, potrivit principiului „in dubio pro reo”, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite. Relevă că, pentru respectarea principiului prezumției nevinovăției, simpla constatare „ex propriis sensibus” a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane.

Instanța a stabilit cu certitudine că învinuirea contravențională formulată şi motivată împotrivă lui ***** nu s-a confirmat prin probe pertinente, concludente şi utile.

În așa fel, instanța accentuează că circumstanțele cauzei urmează să fie constatate cu precizie de către agentul constatator în cadrul urmăririi contravenționale, întrucât, reiterînd că exigențele procesului penal sunt aplicabile și procesului contravențional, astfel, exigențele impuse de prevederile art. 6 din CEDO, sunt importate de către CtEDO și acuzațiilor în materie contravențională, așa cum s-a statuat în cauza Ziliberberg c. Moldovei (hotărârea din 01 mai 2005). Rațiunea instituirii cerinței imperative de indicare cu suficientă precizie a circumstanțelor cauzei săvârșirii faptei contravenționale a fost aceea de a-i permite instanței cercetarea legalității și temeiniciei procesuluiverbal cu privire la contravenție prin stabilirea faptelor materiale și verificarea încadrării juridice pe care acestea au primit-o, precum și a caracterului justificat al sancțiunii aplicate.

În aceste circumstanțe instanța stabilește că învinuirea adusă cet. *****, este neîntemeiată, iar probele administrate de agentul constatator indică doar asupra lipsei componenței de contravenție în acțiunile primului.

Astfel, în conformitate cu art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul Contravențional, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: nu există faptul contravenţiei.

În conformitate cu art. 461 din Codul Contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în articolele 441 şi 445, instanța încetează procesul contravențional.

În încheiere, instanța de judecată determină că, ***** nu poate fi găsită vinovată de săvârșirea contravenției imputate, motiv din care va înceta procesul contravențional din lipsa faptei contravenției.

Pentru aceste motive, călăuzindu-se de prevederile art. 395 alin. (1) pct. 2), alin. (11), art. 448, art. 460, art. 461 şi, respectiv, art. 462 din Codul Contravenţional, instanţa de judecată –

**H O T Ă R Ă Ş T E:**

Se admite contestația depusă de ***** împotriva deciziei de sancționare MAI06 021976 din 15 iulie 2023 încheiată de către agentul constatator ***** din cadrul DP mun. ***** în cauza contravențională prevăzute de art. 242 alin. (2) din Codul Contravențional.

Se anulează decizia de sancționare seria/nr. MAI06 021976 din 15 iulie 2023 încheiată de către agentul constatator ***** din cadrul DP mun. ***** prin care ***** a fost sancționată pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (2) din Codul contravențional cu amendă în mărime de 30 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 1500 lei cu aplicarea a 6 puncte de penalizare.

Se încetează procesul contravențional în cauza contravențională de învinuirea cet. ***** în comiterea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (2) din Codul Contravențional din lipsa în acțiunile acesteia a faptului contravenției.

Copia hotărârii se remite pentru informare părților.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel ***** în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei ***** (sediul Buiucani).

**Preşedintele şedinţei,**

**judecătorul** **Ana COSTIUC**